

blev berørt af det ærede Medlem, nemlig om det ikke vilde være rigtigt at fastsætte en Straffebestemmelse ogsaa for de Passagerer eller Andre, der bringe farlige Gjenstande ombord i Skibene. Nu er jo Reglen efter Lovudkastet den, at Folk ikke have nogen Ret, hverken Passagerer eller Mandskab, til at bringe let antændelige og brandfarlige Sager ombord uden med Skipperens Samtykke og under Saagtagelse af de fornødne betryggende Forholdsregler. Naar man gjør det, uden at fyldestgjøre disse Betingelser, kunne saadanne Stoffer kastes overbord, uden at den Vedkommende kan gjøre noget Erstatningsansvar gjældende, hvortil jeg skal sige, at paa den anden Side Skipper har ikke for at betale Fragt eller Deltage derfor. Men det er ganske vist, at der kunde tillige være Spørgsmaal, om man ikke yderligere skulde sikkere Overholdelsen af disse Bestemmelser, hvorom her er Tale, ved at foreskrive Straf for den, der bringer saadanne Stoffer ombord. Selvsølgelig vil allerede nu en Person blive at straffe, som bringer farlige Gjenstande ombord i Skibet, forsaavidt han dermed forbinder nogen egentlig forbyderiff Hensigt; men det forjener ganske vist Overveielse, om man ikke ogsaa burde belægge det at bringe farlige Gjenstande ombord, med Straf, uagtet Vedkommende ikke har nogen forbyderiff Hensigt forbunden dermed. For mit Vedkommende tror jeg ikke, at Sagen, stillet paa den Maade, som man nu har gjort, er af saa overordenlig praktisk Betydning, men, som sagt, det er et Punkt, der kan blive Gjenstand for en nærmere Overveielse. Med Hensyn til Ændringsforslag til § 12 om, at Betalingen til Skjønsmændene skulde nedsættes med en Trediedel, indtalte det ærede Medlem for Trø (Steenstrup) i et Forødrag i Gaarsmødet, at Ordføreren havde, som han smagsfuldt udtrykte sig, gjort et stort Numer ud af dette Ændringsforslag, og han mente, at det havde været naturligt, om Ordføreren havde stillet et Ænderandningsforslag til Udvalgets Flertals Forslag, gaende ud paa at Nedfættelsen kun skulde gjælde for det øvrige Land, men ikke for Kjøbenhavns Vedkommende. Det forekommer mig, at, da det er Lovforslagets Regel, der foreslaas ændret, vilde det have været mere naturligt, om man, naar man erkjender, at Nedfættelsen ikke bør finde Sted i Kjøbenhavn, havde taget dette i Betragtning ved Opstillingen af Ænderandningsforslaget. Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem yttrede, at jeg skulde have talt alene om Kjøbenhavnerne ved denne Leilighed. Jeg tillod mig at bemærke, at det var min Overbevisning — en Overbevisning, som jeg grunder paa Erfaring i de Forhold — at den Betaling, som Udvalget her vil foreskrive, og som — jeg skal gjentage det — er mindre end den, som man for nogle Aar siden har vedtaget i en tilsvarende Lov, nemlig den af 1875,

er aldeles utilstræffelig ligeoverfor saadanne Mænd, som man maa ønske at have til at udføre dette vigtige Hverv, som der her er Tale om, og dette gjælder ikke blot i Kjøbenhavn, men paa alle ialtfald nogenlunde større Pladser, altsaa ikke alene i Kjøbenhavn, men ogsaa mange andre Steder i Landet. Det vil, tror jeg, være overmaade uheldigt, om man ved at foreskrive Betaling paa den Maade, som Udvalgets Flertal foreslaar, skulde bringe det fremtil, at man, ligesom det har været Tilfælde tidligere her i Landet, enten ikke kan faae de virkelig dygtige Folk til at udføre denne Forretning, idet de flyde den fra sig under allehaande Paastud, fordi de ikke paa nogen Maade kunne være tjente med at overtage den for det Bederlag, der bydes, eller ogsaa man fører det dertil, at de Private, der interesserer sig for at faae virkelig dygtige Folk til at udføre Hvervet, underhaanden maa betale dem en hel Del mere end den i Loven foreskrevne Takt. Dette sidste er, tror jeg, meget demoraliserende, og det maa ogsaa svække Sikkerheden for, at man faar et saa paalideligt Skjøn, som det var ønskeligt at faae. Det kan ikke nytte Noget at reise Indsigelser imod denne Betragtning; jeg tillader mig at hævde, at en større Skibsbygmester eller en Mand, der har den Indsigt, hvorom her er Spørgsmaal, kan ikke være tjent med at forlade sin Forretning, sit Arbejde, sin Bedrift for hele eller halve Dage mod en Betaling af 10 Kr. Med Hensyn til § 12 er der navnlig af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) reist det Spørgsmaal, om Mandstabet maatte kunne anke ikke blot over Skibets Daarlighed, men ogsaa over den Fare, som maatte afstedkommes ved den Maade, hvorpaa Skibet var belastet osv. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, at det jo ganske vist ifølge den Henviisning, der sker til de i § 8 givne Regler, kan stille sig som noget tvivlsomt ialtfald, om Besigtigelseskommissionen vil kunne indlade sig paa at skjønne om andre Ting, end hvad der vedkommer selve Skibet, men er man iøvrigt af den Formening, at det er magtpaaliggende, at Mandstabet kan anke ogsaa over Belastning osv., vil det være en saare let Ting ved en lille Ændring til Slutningen af § 12 at fjerne det Punkt, og det vil man kunne gjøre, uden at man derfor behøver iøvrigt at optage Lovforslagets Regler angaaende Belastning eller Tilsynet med Belastningen. — Det er endelig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Gooz) gjort nogle Bemærkninger angaaende den af Udvalget foreslaaede Affattelse af § 23. Det har været noget vanskeligt for mig at opfatte maaske ganske distinkt, hvad det ærede Medlem ansøgte i den Henseende. Det er jo saadan af disse finere juridiske Ting, som det ikke er let at forfølge i en Diskussion,